

den for EU, men vi skal bare sikre, at vi er på et tilstrækkelig højt niveau.

Noget af det, jeg godt vil gøre lidt ud af i dag i mine bemærkninger, er, at vi, i hvert tilfælde da vi sad og udarbejdede lovforslaget, har forsøgt at afspejle den balance, man skal have i de vanskelige ting i lovforslaget.

Der er flere af ordførerne, der har været inde på det, bl.a. SF's ordfører fru Anne Baastrup, men jeg tror også, det var fru Elisabeth Arnold, der var inde på spørgsmålet om, at det er en meget vanskelig balancegang, f.eks. spørgsmålet om, hvorvidt den sigtede skal være til stede, når barnet bliver videoafhørt, om man skulle følge flertallets eller mindretallets indstilling.

Jeg må jo sige, at jeg syntes, det var så vanskeligt, at jeg fandt det mest rigtigt at redegøre for begge argumenter i lovforslaget for at afspejle, at en gang imellem er der ikke firkantede snup-tagsløsninger på verdens problemer, der er det bare pokkers svært og en gang imellem også næsten umuligt at finde ud af: Hvad er den bedste løsning på problemet?

Vi valgte så at følge flertallets indstilling ud fra den samlede betragtning, herunder ikke mindst de rapporteringer, der var om, at børn lod sig påvirke, såfremt den sigtede var til stede under afhøringen. Men det har ikke været enkelt.

Kl. 17.50

Et andet spørgsmål, som fru Pernille Rosenkrantz-Theil rejste, var spørgsmålet om de fiktive gengivelser og hele den problemstilling, der ligger i, at man nu ikke – i gåseøjne – kun har kriminaliseret fotografier og film, men også computerskabte billeder. Jeg har bare den opfattelse af verden, at når verden bruger teknologien på en måde, der er ødelæggende for samfundet, i dette tilfælde for nogle børn, må vi også prøve at sætte et værn op imod det i form af en lovgivning, der er tidssvarende, og det er det, vi forsøger med det lovforslag, som vi behandler her i dag.

Fru Anne Baastrup havde mange spørgsmål til, hvorfor formuleringerne er, som de er. Vi har brugt ret megen plads i bemærkningerne og prøvet at beskrive, hvad vi forstår ved gengivelser, i en realistisk form, men jeg er klar over, at det ikke er nogen nem løsning at lave en liste over dem.

Hvad er så ikke omfattet af lovforslaget? Vi har forsøgt at komme med nogle af de eksempler, der har været rejst i pressen, og som ikke vil være omfattet af lovforslaget. Men nogen

nem sag er det ikke, og jeg vil bestemt foreslå, at vi under behandlingen af lovforslaget i udvalget prøver at dyrke det her lidt mere og se på, hvorfor vi er kommet frem til de definitioner, vi er endt med. Jeg ønsker nemlig bestemt også, at der er så meget åbenhed om lovforslaget og også så megen klarhed om, hvordan det skal forstås, som overhovedet muligt.

Fru Anne Baastrup var også inde på spørgsmålet om videoafhøring, herunder tidsfristerne. Der er jo angivet nogle tidsfrister på lovforslagets side 35 og 36, og jeg vil sige, at her har vi som udgangspunkt valgt at følge det, som arbejdsgruppen indstillede. Det var at tilstræbe, at mistænkte/sigtede ser videoafhøringen så hurtigt som muligt, i princippet samme dag, men man giver dog en tidsfrist i nærheden af 1 til 2 uger efter afhøringen.

På side 36 fremgår det også, at genafhøringen som udgangspunkt skal finde sted senest efter 2 uger. Det betyder altså, at vi kan komme i en situation, at der fra den første videoafhøring af barnet og til nr. 2 videoafhøring rent faktisk er gennemført, faktisk kan være et vist tidsspand, op til 3 uger. Her er jeg absolut indstillet på, som fru Anne Baastrup spurgte til, at vi prøver at se på erfaringerne fra udlandet. Er det for lang tid? Hvad kan vi gøre for måske at korte processen ned, uden at den sigtede af den måde får krænket sine rettigheder? Som udgangspunkt er 3 uger faktisk lang tid, også selv om man forsøger at speede tingene op så meget som muligt.

Fru Anne Baastrup var også inde på spørgsmålet om DanAdopts høringsvar og spørgsmålet om, hvordan vi sikrer, at vi ikke på en eller anden måde kriminaliserer nogle mennesker, der arbejder med hjertet for at sikre bedre vilkår for nogle af de børn, der har det allerdårligst i verden. Vi har i vores kommitterede høringsoversigt forsøgt at give et svar på, at vi mener, vi har taget højde for den problemstilling, men også det er jeg selvfølgelig villig til at drøfte med udvalget under udvalgsbehandlingen, såfremt det viser sig, at DanAdopt ikke synes, at de argumenter, vi kan levere, er tilstrækkelige.

Jeg tror, det var fru Pernille Rosenkrantz-Theil, som var inde på det mere overordnede: Hvorfor lave EU-lovgivning? Hvorfor ikke lave det i et andet regi? Jeg synes altså, det er utrolig godt, og jeg er utrolig glad for, at det er lykkedes for os i EU-kredsen at lande på en fælles enighed om EU's rammeafgørelse. Det har noget at gøre med, at lige præcis dette område – børnepornografi og distribution af den seksuelle ud-